

Arrest

nr. 298 273 van 6 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die beweert van Iraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 20 mei 2019 en verzoekt op 23 mei 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 27 april 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het door verzoeker tegen deze beslissing ingesteld beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X van 1 december 2021.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, verzoekt verzoeker op 24 december 2021 een tweede keer om internationale bescherming. Dit volgend verzoek wordt door de commissaris-generaal op 21 februari 2022 niet-ontvankelijk verklaard. Verzoeker dient geen beroep in tegen deze beslissing.

1.3. Zonder België te hebben verlaten, dient verzoeker op 26 augustus 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in, dat door de commissaris-generaal op 26 oktober 2022 niet-ontvankelijk wordt bevonden. Verzoeker gaat niet in beroep tegen deze beslissing.

1.4. Opnieuw zonder België te hebben verlaten, verzoekt verzoeker op 24 februari 2023 een vierde keer om internationale bescherming. De commissaris-generaal beslist op 26 juni 2023 tot de niet-ontvankelijkheid van dit vierde en huidig beschermingsverzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoeker wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en bent afkomstig uit Abadan, Khuzestan (Iran). Op 23 mei 2019 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

Sinds 1382 (2003-2004) woonde u in Gachsaran (Iran). U groeide op in een religieuze islamitische familie en was zanger bij rouwgelegenheden. Door uw religieuze activiteiten was u bevriend met enkele personen binnen het ettelaat (de inlichtingendiensten), waaronder A.P.F. en M.S. U bent een autoverver en had samen met uw vader een autoverfbedrijf. Nadat bekend werd dat u goed werk leverde, werkte u als expert in de rechtbank en voor verzekeringsmaatschappijen. Op 4 ordibehesht 1397 (24 april 2018) was u samen met een werknemer aanwezig in het centrum van Gachsaran om inkopen te doen voor uw bedrijf. Er was een betoging bezig tegen de afsluiting van de bazar voor autoverkeer. U nam niet deel aan de betoging, maar was op uw motor aan het kijken naar de gebeurtenissen. Na een tijdje ging de betoging over in een protest tegen het regime. U deed teken naar uw werknemer dat u wou vertrekken omdat de sfeer omsloeg. Opeens reed een wagen van de politie u aan, waardoor u op de grond terecht kwam. U kende de bestuurder van de wagen van zien, de andere twee agenten rond de wagen waren M. en M.H.P. U werd kwaad en begon hen uit te schelden. Daarop werd u geslagen op uw schouder. Na een half uur werd het rustiger. De politie vertrok en u werd door omstaanders naar het ziekenhuis gebracht. U kon niet steunen op uw knie en uw schouder was gebroken. U verbleef een maand in het ziekenhuis waar u twee operaties onderging. Drie à vier dagen nadat u uit het ziekenhuis ontslagen werd en naar huis terugkeerde, diende uw vader een klacht in bij de rechtbank tegen de politiedienst die u geslagen had. Meteen bij het indienen van de klacht werd aan uw vader een document meegegeven waarop stond dat u zich 10 dagen later moest melden bij de rechtbank. Omdat u nog niet kon stappen, ging u, in een rolstoel, samen met uw vader naar de rechtbank. U legde uit dat u geslagen was geweest en dat u niet wist waarom. De vertegenwoordiger van de politie antwoordde de rechter dat ze een foto hadden waarop u uw hand opstak en uw mond opende. Dit was het bewijs dat u protesteerde op de betoging en tegen het regime was, meer nog, u was de aanstoker van het protest. U probeerde uit te leggen dat u uw medewerker riep om weg te gaan en dat u niet deelnam aan de betoging. De rechter besliste dat het dossier verder onderzocht moest worden door de revolutionaire rechtbank. Een paar dagen later, u weet niet precies wanneer, kreeg u een nieuwe oproepingsbrief, waarop u zich naar de revolutionaire rechtbank begaf. De rechter aanvaardde de verklaringen van de vertegenwoordiger van de ordediensten, waardoor er werd besloten om u in voorhechtenis te nemen. Door uw slechte fysieke toestand kon u vrijkomen op borg. Uw vader probeerde de nodige documenten voor u te verzamelen, dit betroffen een eigendomsakte en de loonfiches van A.P.F. en M.B., twee goede vrienden van u. Op de rechtbank werd uw vader verschillende malen gevraagd de volgende dag terug te komen met de documenten. Na drie dagen werd u uiteindelijk op borg vrijgelaten. U keerde naar huis terug. Elke twee à drie dagen kwam er iemand van het ettelaat bij u thuis langs om te controleren waar u was, met wie u contact had en om uw gsm te controleren. Na de tweede of derde keer dat u op deze manier werd gecontroleerd, werd u door deze agenten van het ettelaat beschuldigd van fraude en het stelen van geld. Op deze manier wouden ze uw zaak zwaarder maken. Na een tijdje betaalde u iemand om te weten te komen wie dit probleem voor u veroorzaakte. Zo kwam u te weten dat kolonel B.A., die werkte bij de politie van Gachsaran, de oorzaak was. U had een jaar voor dat u problemen begon te kennen een negatief advies gegeven over een auto die zijn zoon wou verkopen, waardoor hij geen winst had kunnen maken op de verkoop. Aan het einde van de zomer ging u op controle bij de dokter. U kreeg te horen dat u terug op uw voet mocht lopen. U had een vriend in Teheran, Q.Q., die u uitnodigde om wat tijd in Teheran door te brengen. U ging met hem mee en belde uw vader elke twee à drie dagen. Op een dag kon u uw vader niet bereiken. U belde daarop een van uw werknemers op, die vertelde dat er iemand bij uw vader was langsgekomen en uw vader was met deze persoon mee gegaan, naar waar wist hij niet. U kon uw vader 24 uur lang niet bereiken. Pas een dag later belde uw vader u terug op om te zeggen dat het ettelaat naar u op zoek was. Uw vader was zelf door hen gearresteerd en ondervraagd. Uw vader vertelde aan Q. dat u het land moest verlaten. Op 4 mehr 1397 (26 september 2018) verliet u via Urmia Iran, waarna u via Turkije en Servië naar Bosnië reisde waar u een twaalfstal

dagen later aankwam. Uw vader verstopte uit schrik voor de Iraanse autoriteiten al uw documenten, waaronder uw identiteitsdocumenten, documenten van uw bedrijf en de oproepingsbrieven die u ontvangen had, u weet echter niet waar. Na uw aankomst in Bosnië liet u via Instagram aan uw volgers weten dat u Iran verlaten had. De lonen van de personen die borg voor u stonden, A.P.F. en M.B. werden daardoor bevroren. Zij gingen hierop naar de Iraanse autoriteiten om te proberen hun loon terug te krijgen. U betaalde hen zelf nog een tijdje, maar kon dit niet volhouden. A. en M. werden sindsdien ook enkele keren opgeroepen door de Iraanse autoriteiten als gevolg van uw vertrek. Op 15 esfand 1397 (6 maart 2019) overleed uw vader. Hij was die ochtend gearresteerd door de politie en namiddag vrijgelaten. Toen hij naar het bedrijf terugkeerde voelde hij zich onwel. Hij werd overgebracht naar het ziekenhuis waar hij overleed aan een hartstilstand. Uw vader was echter heel gezond en u vermoedt dat hij iets ingespoten kreeg door de autoriteiten waardoor hij overleden is. Sinds de dood van uw vader plaatste u politieke berichten tegen het Iraanse regime op uw Instagrampagina. U werd sindsdien ook bedreigd door uw vrienden, waaronder A.P.F. Er werd u gezegd om terug te keren naar Teheran als u durfde, dat u daar in de gevangenis zou terecht komen of geëxecuteerd zou worden, dat uw familie meegenomen zou worden, en ze beledigden uw moeder en zussen. Daarnaast werd uw moeder ook zelf opgebeld door uw vrienden, waarbij zij op een onrechtstreekse manier werd bedreigd. Zo kreeg ze te horen dat zij ook in de problemen kon komen of dat haar dochter of kleinkind misschien zouden gearresteerd worden. Uw zoon werd op deze manier ook angst aangejaagd, door de zoon van A.P.F. Hij kreeg te horen dat ze hem misschien ook gingen arresteren. Na ongeveer acht maanden in Bosnië reisde u verder naar België waar u op 19 mei 2019 aankwam en op 23 mei 2019 verzocht om internationale bescherming. Twee maanden na uw aankomst in België ging u voor het eerst naar een kerk. Nadat u twee of drie weken naar de kerk was gegaan werd u het verlossingsgebed gezegd en bekeerde u zich tot het protestantisme. Naast politieke berichten plaatste u ook religieuze berichten op uw Instagrampagina. Een week voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd uw moeder opgebeld door A.P.F. waardoor u te weten kwam dat de grond die borg stond in uw zaak in beslag zou worden genomen. Bij terugkeer naar Iran vreesde u gedood te worden. Op 27 april 2021 weigerde het CGVS uw verzoek. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 1 december 2021 de beslissing van het CGVS.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 24 december 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U bleef bij uw verklaringen van uw eerste verzoek en voegde hieraan toe dat uw zus er uiteindelijk was in geslaagd om een advocaat te vinden die uw dossier wou inkijken. Deze advocaat bezorgde u drie documenten, twee oproepingsbrieven uitgegeven door de algemene en revolutionaire rechtbank waarbij u zich één dag na de aankondiging op respectievelijk 20.03.1397 (10.06.2018) en 2.04.1397 (23.06.2018) moet aanmelden en één arrestatiebevel d.d. 3.11.1397 (23.01.2019), waarmee u wilde aantonen dat uw problemen in Iran nog steeds actueel waren. Tot één maand voor uw gesprek op DVZ (dat plaatsvond op 7.02.2022) was er nog geen veroordeling en was uw dossier nog open. De personen die borg voor u stonden kenden nog steeds problemen met de rechtbank. Naast de drie juridische documenten, legde u nog enkele medische documenten neer uit België over een chirurgische ingreep die u moest ondergaan in maart 2022. U vreesde bij terugkeer onmiddellijk gearresteerd te worden. Op 22 februari 2022 verklaarde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 26 augustus 2022 een derde maal om internationale bescherming. U haalde aan dat u altijd de waarheid heeft verteld en dat uw problemen nog steeds actueel waren. U legde een vonnis neer d.d. 2.03.2022 waarin u een gevangenisstraf en een verbod om voor de overheid te werken werden opgelegd. U mocht daarnaast twee jaar lang niet meer in uw stad wonen en de eigendom van uw vader, die als borg in uw dossier was gesteld, werd openbaar verkocht ten gunste van de stad. U stelde verder dat uw bekering naar het christendom niets te maken heeft met uw vluchtredenen. Omwille van uw bekering slaagde u erin van uw jarenlange drugsverslaving af te geraken. Naast het eerder vermelde vonnis, legde u drie enveloppes neer waarin aan u documenten uit Iran werden toegestuurd. U vreesde bij terugkeer de in het vonnis vermelde straf te moeten ondergaan. Daarnaast vreesde u ondervraagd en gedood te worden omwille van uw illegale vertrek uit Iran. Op 26 oktober 2022 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 24 februari 2023 een vierde maal om internationale bescherming. U verklaart dat uw problemen in Iran nog steeds actueel zijn en verergerd zijn door de politieke activiteiten die u nu in België heeft. Sinds oktober 2022 bent u sympathisant van de National Council of Resistance of Iran (NCRI). U neemt deel aan partijbijeenkomsten en bent aanwezig op betogingen en manifestaties. Op die manifestaties zong u liedjes, gaf u een speech en was u

veiligheidsmedewerker. Op uw Twitter account plaatst u berichten tegen het Iraanse regime en berichten over de activiteiten van de NCRI. De Iraanse autoriteiten zijn op de hoogte van uw deelname doordat u al op sociale media verscheen en enkele malen in beeld kwam in reportages op de Tv-zender Simaye Azendi. Daarnaast verscheen u in enkele Belgische kranten. U vreest bij terugkeer gearresteerd en geëxecuteerd te worden. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u een USB stick neer met daarop video's en foto's van uw deelname aan betogingen, foto's van uw deelname aan partijbijeenkomsten, reportages van Simaye Azendi; een kopie van een brief van N.M.M. die verklaart dat u sympathisant bent van de MKO (Iraanse volksmujahedien); een voorstel tot resolutie betreffende de vrouwenrechten in Iran gedaan op 10 november 2022 door de commissie voor buitenlandse betrekkingen van de Belgische kamer van volksvertegenwoordigers; een screenshot van een nieuwsbericht verschenen op een website van de Iraanse gemeenschap in België aangaande een betoging.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS afgewezen werd omdat er onder andere ten gevolge van talrijke tegenstrijdige en incoherente verklaringen (o.a. aangaande de start van uw problemen, de daaropvolgende rechtsgang, gerechtelijke documenten) geen geloof kon gehecht worden aan uw vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde beweerde problemen na uw vertrek uit Iran. Verder kon u niet overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom. U had bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als een christen zal manifesteren en dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een eventuele terugkeer naar Iran uw religieus getinte bijdragen op uw Instagramaccount te verwijderen. U had verder niet aannemelijk gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw religieuze en politieke online-activiteiten. Hier werd aan toegevoegd dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 1 december 2021.

Uw tweede verzoek om internationale bescherming d.d. 24 december 2021 werd op 22 februari 2022 niet-ontvankelijk verklaard aangezien uw verklaringen volledig in het verlengde lagen van uw verklaringen gedaan in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, en deze als dusdanig en omwille van bijkomende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de nieuw ingediende documenten, niet in staat waren de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op te heffen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Uw derde verzoek om internationale bescherming d.d. 26 augustus 2022 werd op 26 oktober 2022 niet-ontvankelijk verklaard aangezien u louter volhardde in uw eerdere verklaringen gedaan in het kader van uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming en deze geen ander licht konden werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent uw vluchtrelaas. Waar u stelde ondervraagd en gedood te worden omwille van uw illegale vertrek uit Iran, bleek deze stelling niet overeen te komen met de beschikbare informatie hieromtrent. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Waar u verklaart dat uw problemen in Iran nog steeds actueel zijn, dient andermaal vastgesteld dat het louter volharden in uw verklaringen onvoldoende is om de vastgestelde ongelooftwaardigheid inzake uw vluchtrelaas om te buigen.

Wat betreft uw politieke activiteiten in België, u bent sympathisant van de NCRI, neemt deel aan partijbijeenkomsten en aan betogingen, en plaatst politieke berichten op uw Twitter account, dient vooreerst gewezen te worden op de opmerkelijke timing van uw politiek engagement. Hoewel u reeds sinds 19 mei 2019 in België verblijft en aldus in alle vrijheid en veiligheid had kunnen deelnemen aan betogingen en manifestaties, startte u pas in oktober 2022 met uw engagement bij de MKO en uw deelname aan betogingen en manifestaties, oftewel in de periode dat uw derde verzoek om internationale bescherming werd afgewezen. Enig opportunisme is dan ook niet uitgesloten.

Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u problemen zou kennen bij terugkeer naar Iran omwille van uw deelname aan deze betogingen en manifestaties. Uit de foto's en video's die u neerlegde, blijkt dat uw politiek engagement relatief beperkt is. U bent in het overgrote deel van het beeldmateriaal te zien als louter deelnemer. Eenmaal was u veiligheidsagent en zong u op een betoging. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt echter dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, noch wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming, noch wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Uw documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. De verklaring van N.M.M. heeft een gesolliciteerd karakter en aldus beperkte bewijswaarde. De foto's en video's die u neerlegde aangaande uw aanwezigheid op betogingen, manifestaties en partijbijeenkomsten die tevens te vinden zijn op de USB stick, wijzen louter op uw aanwezigheid aldaar en kunnen voorgaande vaststellingen niet ombuigen. Eenzelfde conclusie geldt voor het nieuwsbericht dat u neerlegde. De resolutie aangaande vrouwenrechten in Iran laat niet toe in uw hoofde een nood aan internationale bescherming af te leiden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element

bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker werpt vooreerst op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing het 'nieuw' karakter van de aangebrachte elementen niet heeft onderzocht. Hij werpt op dat hij immers tal van nieuwe bewijzen heeft voorgelegd die zijn politieke activiteiten in België aantonen, waaruit blijkt dat hij daar ook openlijk voor uitkomt en kritiek geeft op het Iraanse regime, deelneemt aan protesten in België en dat dit alles ook wordt verspreid via sociale media. In het verleden, aldus verzoeker, werd ook niet getwijfeld aan zijn bekering en politiek activisme en stelde de verwerende partij dat de Iraanse autoriteiten "*niet veel aandacht*" zouden schenken aan wat terugkeerders in het buitenland gezegd en gedaan hebben, *quod certe non*. De verwerende partij betwist niet dat verzoeker wel degelijk politiek actief is, dat hij deelneemt aan manifestaties en dat hij prominent aanwezig en herkenbaar is op de beelden. Zij meent echter dat door de Iraanse autoriteiten hier weinig belang aan wordt gehecht. Niets is echter minder waar volgens verzoeker. Zo blijkt uit een recent krantenartikel van 29 juni 2023 dat zelfs familieleden van Iraniërs die in België deelnemen aan manifestaties tegen het Iraanse regime gevisieerd worden. Verzoeker stelt zich de vraag wat er met hem, als effectieve deelnemer aan verschillende betogingen in België, bij gedwongen terugkeer naar Iran zal gebeuren als familieleden van betogers reeds gevisieerd worden. Iran executeert mensen die deelnemen aan betogingen en heeft dit jaar alleen al reeds 350 executies uitgevoerd, zoals volgens verzoeker blijkt uit een krantenartikel. Het valt voor hem dan ook niet te begrijpen hoe de verwerende partij meent te kunnen stellen dat hij zonder gevaar voor zijn leven en zonder gevaar voor schending van artikel 3 van het EVRM zou kunnen terugkeren naar Iran. Verzoeker meent dat de verwerende partij, zonder hem te hebben gehoord, te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen. Minstens dient aangenomen te worden dat hij thans een begin van bewijs aanbrengt van zijn problemen. De verwerende partij, aldus verzoeker, hecht klaarblijkelijk geen belang aan de documenten en nieuwe elementen die hij verzameld heeft om de Belgische asielinstanties te kunnen overtuigen van het gevaar voor zijn leven in Iran. Verzoeker weet niet wat hij meer zou kunnen doen om aan te tonen dat hij wel degelijk vreest voor zijn leven in Iran. Het is volgens hem niet serieus dat de verwerende partij alles naast zich neerlegt en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken gezien de vorige verzoeken negatief werden afgesloten. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt voor verzoeker dan ook op kennelijke wijze het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker om hem de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 26 juni 2023, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig, vierde, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.3.6. Waar verzoeker hekelt dat hij niet werd gehoord door de verwerende partij, gaat hij voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van de verwerende partij om verzoeker niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in

artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat de verwerende partij bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Verzoeker zelf toont in dit kader bovendien op generlei wijze aan dat of waarom de verwerende partij hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel had willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont hij aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Zij het nog opgemerkt dat tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van zijn huidig verzoek, aan verzoeker werd verduidelijkt dat het commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' d.d. 12 mei 2023). Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat hij in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd hem onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van zijn vierde verzoek om internationale bescherming te verduidelijken. Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

2.3.7. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.7.1. Verzoeker verklaart in het kader van zijn huidig, vierde, verzoek om internationale bescherming dat zijn problemen in Iran nog steeds actueel zijn en dat zijn situatie slechter is geworden omdat hij thans, "*sinds de laatste revolutie*", politiek actief is in België. Hij geeft aan een sympathisant van *Shoraye Moghavemat*, de *National Council of Resistance of Iran* (hierna: de NCRI) te zijn, politieke liedjes te zingen, deel te nemen aan betogingen en op uitnodiging aan sympathisantenvergaderingen, als veiligheidsmedewerker tijdens betogingen te hebben gewerkt, op sociale media te zijn gekomen, in enkele Belgische kranten en meerdere keren op de tv-zender *Simaye Azendi* te zijn verschenen en actief te *tweeten* op X (het voormalige *Twitter*) tegen het Iraanse regime en over de activiteiten van de NCRI. Bij terugkeer vreest hij, omwille van zijn sympathie voor de voormelde oppositiepartij, onmiddellijk gearresteerd en geëxecuteerd te worden. Tot slot haalt hij aan dat zijn bekering tot het christendom in België niets te maken heeft met zijn beschermingsverzoek (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' d.d. 12 mei 2023, punten 17, 18, 20 en 21).

Ter staving van zijn huidig beschermingsverzoek legde verzoeker tijdens de administratieve procedure verschillende documenten neer, te weten een usb-stick met daarop foto's en video's van zijn deelname aan betogingen, een brief van N.M.M. die verklaart dat verzoeker sympathisant is van de *People's Mojahedin Organization of Iran* (hierna: MKO), foto's van zijn deelname aan partijbijeenkomsten, reportages van de tv-zender *Simaye Azendi*, een voorstel tot resolutie betreffende de bescherming van de vrouwenrechten in Iran van 10 november 2022 van de commissie voor buitenlandse betrekkingen van de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers en een *screenshot* van een nieuwbericht verschenen op een website van de Iraanse gemeenschap in België aangaande een betoging (administratief dossier, map documenten, stukken 1 t.e.m. 6).

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.7.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het vierde, huidig, verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de

zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam, in weerwil van wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en de documenten die hij heeft aangeleverd in het kader van zijn huidige, vierde, verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

2.3.7.3. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat de commissaris-generaal op 27 april 2021, in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit onder meer gelet op talrijke tegenstrijdige en incoherente verklaringen (o.a. over de start van zijn problemen, de daaropvolgende rechtsgang en gerechtelijke documenten) waardoor geen geloof gehecht kon worden aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde beweerde problemen na zijn vertrek uit Iran. Daarnaast wist verzoeker niet te overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom. Verzoeker had bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat hij zich bij een terugkeer naar Iran zou manifesteren als een christen en dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij een eventuele terugkeer naar Iran zijn religieus getinte bijdragen op zijn *Instagram*-account te verwijderen. Verzoeker maakte verder niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn religieuze en politieke online-activiteiten. De commissaris-generaal voegde hieraan toe dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet geplaatst. De Raad bevestigde deze beoordeling en beslissing in zijn arrest nr. 264 763 van 1 december 2021. Daar verzoeker naliet om binnen de daarvoor voorziene termijn cassatieberoep in te dienen, dient deze beoordeling als vaststaand te worden beschouwd.

Het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd op 22 februari 2022 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Verzoekers verklaringen lagen immers volledig in het verlengde van zijn verklaringen, gedaan in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek, en deze waren, als dusdanig en omwille van bijkomende tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en de nieuw ingediende documenten, niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas op te heffen. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing, waardoor deze beoordeling als vaststaand dient beschouwd te worden.

Op 26 oktober 2022 werd ook het derde verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard aangezien hij louter volhardde in zijn eerdere verklaringen, gedaan in het kader van zijn eerste en tweede beschermingsverzoek, en deze geen ander licht konden werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Waar hij stelde ondervraagd en gedood te worden omwille van zijn illegale vertrek uit Iran, bleek deze stelling niet overeen te komen met de beschikbare informatie hieromtrent. Verzoeker ging niet in beroep tegen de beslissing, waardoor deze beoordeling als vaststaand dient beschouwd te worden.

De Raad benadrukt dat hij niet bevoegd is om, naar aanleiding van de beoordeling van het huidige, volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld (en waartegen in het geval van het tweede en derde verzoek geen beroep werd ingediend) en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is, in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dit neemt evenwel niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.7.4. Waar verzoeker in het kader van zijn huidige, vierde, beschermingsverzoek volhardt in de actualiteit van zijn problemen in Iran (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' d.d. 12 mei 2023, punt 17),

kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het louter volharden in zijn eerder aangehaalde problemen en vrees geen afbreuk kan doen aan het eerder vastgestelde fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid hiervan, een beoordeling die, zo weze herhaald, reeds is komen vast te staan. Het gegeven dat verzoeker thans louter volhardt in iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van aard afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas waarin volhard wordt. Volledigheidshalve werpt de Raad op dat verzoeker zelf aangaf dat zijn beschermingsverzoek niet is gesteund op zijn geloof.

2.3.7.5. Waar hij zich beroept op zijn huidige politieke activiteiten in België en zijn daaruit volgende vrees voor vervolging bij terugkeer naar Iran, stipt de Raad vooreerst aan dat verzoeker aangaf sympathisant - en geen lid - te zijn van de oppositiepartij NCRI, dat hij deelneemt aan betogingen en partijbijeenkomsten en dit pas vanaf ongeveer half oktober 2022, te weten net vóór de negatieve beslissing van de commissaris-generaal inzake verzoekers derde verzoek om internationale bescherming van 26 oktober 2022. Verzoeker verklaarde in zijn 'verklaring volgend verzoek' van 12 mei 2023 immers dat hij "*sinds de laatste revolutie, ongeveer zeven maanden geleden*", actief is als sympathisant voor de partij NCRI, omdat hij wou dat Iran vrij was. Verzoeker verblijft reeds sinds mei 2019 onafgebroken in België en begon pas rond de periode dat zijn derde beschermingsverzoek niet-ontvankelijk werd verklaard deel te nemen aan betogingen, manifestaties en partijbijeenkomsten van de NCRI en zich te engageren bij de MKO. De timing van zijn politiek engagement in België is, zoals de commissaris-generaal terecht aanhaalt, dan ook opmerkelijk. Wat er ook van zij, het recent politiek engagement van verzoeker is blijkens de voorliggende verklaringen en elementen eerder beperkt te noemen. Zo verklaarde verzoeker deel te nemen aan een niet gespecificeerd aantal betogingen, op vraag aan sympathisantenvergaderingen deel te nemen, als veiligheidsmedewerker op betogingen te hebben gewerkt, politieke liedjes te zingen en te *tweeten* tegen het Iraanse regime en over de activiteiten van de NCRI wiens algemene activiteiten hij deelt op X (het vroegere *Twitter*). Ter staving van zijn politiek engagement legde verzoeker meerdere stukken neer. Verzoeker is op de neergelegde foto's en video's echter louter te zien als deelnemer aan betogingen, manifestaties en partijbijeenkomsten. Eenmaal was hij veiligheidsagent en zong hij op een betoging. Uit deze stukken kan geenszins blijken dat verzoeker tijdens deze evenementen de groep oversteeg, maar wel dat zijn betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn. Verzoeker toont verder ook niet aan en uit de voorliggende stukken blijkt niet dat hij de keren dat hij verschenen is op het YouTube-kanaal van de Iraanse tv-zender *Simaye Azedi* en op het profiel op X van de MKO of op andere onlinekanalen, daarop werd afgebeeld als de loutere deelname overstijgend. De verklaring van N.M.M. dat verzoeker "*sinds 2022*" sympathisant/actief vrijwilliger is voor de MKO, dat strijdt voor de vrijheid en democratie in Iran, vertoont een eerder gesolliciteerd karakter en op zich wordt het engagement ook niet ontkend.

2.3.7.6. Verzoeker verklaart dat hij omwille van zijn politiek engagement in geval van terugkeer naar Iran onmiddellijk gearresteerd en geëxecuteerd zal worden. De Raad stipt vooreerst aan dat het gegeven dat verzoekers politieke activiteiten in België opportunistisch worden geacht, niet wegneemt dat de objectieve risico's die zouden kunnen voortvloeien uit verzoekers politieke activiteiten in België in geval van terugkeer naar Iran moeten worden onderzocht. Bij de beoordeling hiervan zijn de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat de verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden vervolgd en de ernst van de vervolging van cruciaal belang. Dit houdt in dat wordt nagegaan welke politieke activiteiten in het gastland daadwerkelijk worden uitgeoefend, ongeacht de persoonlijke motieven achter deze activiteiten, of deze activiteiten ter kennis zijn gekomen of kunnen komen van de mogelijke actoren van vervolging, zoals de overheden van het land van herkomst, hoe deze geloofsactiviteiten waarschijnlijk door de overheden van het land van herkomst zullen worden gezien en opgevat, alsook hoe het gedrag en de motieven erachter zullen worden gepercipieerd, met name of de aangehaalde politieke activiteiten zouden kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging die negatief zou kunnen worden beoordeeld door de nationale overheden en aanleiding zou kunnen geven tot vervolging.

De COI Focus "*Iran Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*" van 10 mei 2023, zoals gevoegd bij het administratief dossier (map landeninformatie, stuk 1), behandelt de houding van de Iraanse autoriteiten ten opzichte van Iraniërs in het buitenland en Iraniërs die terugkeren naar Iran en bestrijkt de periode 1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023. Niettegenstaande in deze COI Focus erop wordt gewezen dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Iran te beoordelen.

Uit deze landeninformatie kan alvast niet worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het

bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, het bestaan van risicofactoren in zijn hoofde niet aantoonde of aannemelijk maakte. Daargelaten het opportunistisch karakter van de politieke activiteiten in België, moet erop gewezen worden dat er geen concrete en objectieve gegevens voorhanden zijn of aannemelijk worden gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn of zouden komen van verzoekers politieke activiteiten. Er weze in dit verband gesteld dat uit de loutere deelname aan sympathisantenvergaderingen, betogingen en manifestaties tegen het Iraanse regime in België en het plaatsen van politieke berichten op sociale media niet kan worden opgemaakt dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, laat staan dat ze verzoeker dermate als lid van de oppositie zouden beschouwen dat ze hem omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren bij terugkeer. Waar hij opwerpt dat hij al enkele malen verschenen is op het YouTube-kanaal van de tv-zender van *Simaye Azendi* en ook in enkele Belgische kranten is verschenen, stipt de Raad vooreerst aan dat van een verschijning in Belgische kranten geen stukken voorliggen en dat dit ook geenszins verder wordt toegelicht door verzoeker. Verder dient erop te worden gewezen dat verzoeker tijdens de reportages op het YouTube-kanaal van *Simaye Azendi* slechts zichtbaar is als deelnemer en hierbij geenszins de groep overstijgt. De Raad stelt verder vast dat er zich bij de neergelegde stukken een afschrift bevindt vanop een Portugese website waarop verzoeker tijdens een betoging staat afgebeeld, evenwel zonder enige nadere precisering, evenals afschriften van de X-account van de MKO waarop verzoeker te zien is tijdens manifestaties, evenwel zonder alweer enige toelichting van verzoeker en zonder voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat de Raad geen kennis kan nemen van wat hierbij geschreven staat. Uit de hogervermelde COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat de Iraanse autoriteiten, wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland, vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Het betreft personen met een welbepaald profiel en een zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid. *In casu* dient te worden herhaald dat nergens uit blijkt dat verzoeker tijdens de evenementen waaraan hij deelnam een grotere rol had dan die van een gewone deelnemer. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de Iraanse autoriteiten hem bij terugkeer naar Iran een hoog politiek profiel zullen toemeten, hem als een bedreiging van het regime zullen beschouwen en hem omwille hiervan zullen viseren en vervolgen.

In het kader van zijn huidige, vierde, verzoek om internationale bescherming gaf verzoeker aan actief te zijn op sociale media, meer bepaald op X, waar hij *tweet* tegen het Iraanse regime en over de activiteiten van de NCRI, wiens algemene activiteiten hij deelt (*ibid.*, punt 18). Daargelaten de vraag of verzoeker thans daadwerkelijk actief is op X en wat hij daarop al dan niet plaatst en deelt, toont hij niet aan dat hij vóór zijn vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten. Verzoeker blijft in gebreke aan de hand van concrete, aannemelijke elementen aan te tonen dat de Iraanse autoriteiten van zijn activiteiten in België op de hoogte zouden zijn (of kunnen komen) of dat zij hem hier online zouden monitoren. Hierbij kan gewezen worden op de COI Focus van 10 mei 2023 waaruit kan vastgesteld worden dat, niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd (p. 22-23), de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens een geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt. De invloed die een persoon heeft, bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, zoals het aantal volgers dat iemand heeft waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk genoeg wordt geacht (p. 20-21). Uit de landeninformatie blijkt duidelijk dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn. Uit niets kan blijken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van de politieke inhoud die verzoeker op zijn X-profiel zou plaatsen, temeer nu hij, gelet op het gebrek aan politieke activiteiten in het land van herkomst, niet aantoont dat hij vóór zijn vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Verzoeker toont door middel van zijn verklaringen en documenten, gelet op wat voorafgaat, niet aan dat zijn politieke activiteiten in België dermate prominent en/of zichtbaar zijn dat hij omwille daarvan bij terugkeer naar Iran geïdendeerd zal worden.

2.3.7.7. Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar de in het verzoekschrift geciteerde informatie voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op zijn persoon en kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.7.8. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde en nog niet eerder in dit arrest besproken documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.8. Alles samen genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de diezelfde wet, in aanmerking komt.

2.3.9. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een

zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier. Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoeker aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar hij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen hij in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek'). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien de verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS